

[HTTP://PLEVEN.COURT-BG.ORG/IMG/FILE/SPRAVKI%20PO%20DELA/SVURSHENI%20DELA/2013/1113/03/0063D813_677A2413.HTM](http://PLEVEN.COURT-BG.ORG/IMG/FILE/SPRAVKI%20PO%20DELA/SVURSHENI%20DELA/2013/1113/03/0063D813_677A2413.HTM)

ПРЕДСТАВЕНИТЕ ОТ ВЪЗЗИВАЕМИЯ Г.Х. ОФИЦИАЛНО ЗАВЕРЕНИ ПРЕПИСИ НЕ НОСЯТ ПОДПИСИ НА ДЛЪЖНОСТНИТЕ ЛИЦА, КОИТО СА ГИ ИЗДАЛИ, А ПРЕДСТАВЛЯВАТ ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ КОМПЮТЪРНА ПРОГРАМА, ПОРАДИ КОЕТО АВТЕНТИЧНОСТТА ИМ НЕ БИ МОГЛА ДА БЪДЕ ПРОВЕРЕНА.

...ОФИЦИАЛНО ЗАВЕРЕНИ ПРЕПИСИ ОТ РЕШЕНИЯТА НА ПОЗЕМЛЕНА КОМИСИЯ - КНЕЖА, КОИТО ПРЕДСТАВЛЯВАТ РАЗПЕЧАТКИ ОТ ИНФОРМАЦИОННА ПРОГРАМА И ВЪРХУ СЪЩИТЕ НЕ СА ПОЛОЖЕНИ ПОДПИСИ НА ДЛЪЖНОСТНИ ЛИЦА, С ИЗКЛЮЧЕНИЕ НА ТОЗИ НА ЛИЦЕТО, ИЗДАЛО ПРЕПИСИТЕ.

ПРЕДСТАВЕНИТЕ ОФИЦИАЛНО ЗАВЕРЕНИ ПРЕПИСИ ОТ СЪЩИТЕ РЕШЕНИЯ СА НЕИСТИНСКИ ДОКУМЕНТИ.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че представените от същия официално заверени преписи [...] са **НЕИСТИНСКИ ДОКУМЕНТИ** поради несъответствие на съдържанието на преписите с оригиналите на документите, надлежно подписани от членовете на ПК – Кнежа.

Да се изпрати на основание чл. 194 ал. 2 ГПК служебно заверен препис от решението на РП – Кнежа за проверка за наличие на извършено престъпление.

<http://court-asenovgrad.org/info/cases/oldcases/new/GR506-2013.htm>

Съгласно дейвалата към момента на постановяване на административния акт разпоредба на [чл. 15, ал. 2, т. 6 от ЗАП](#), задължителен елемент от съдържанието на административния акт и условие за неговата действителност е същият да е подписан от лицето (лицата), от чието име изхожда обективизираното в акта волеизявление. В случая административният орган е представил препис от Решение № № 516 А/ 12.02.1993 г. на ПК Лъки със заверка „препис“ и печат на ОСЗ Лъки, който не съдържа подписите на нито един от членовете на комисията, включително на председател и на секретар. Доколкото именно Решение № № 516 А/ 12.02.1993 г. на ПК Лъки е оспореният административен акт, настоящият съд е длъжен да извърши служебна проверка за неговата валидност и на първо място дали е налице формирано и обективизирано по надлежния ред волеизявление на компетентния орган. В изпратената преписка не се съдържа оригинал или подписан препис от административния акт, а в писмото, с което е изпратена на съда е посочено изрично, че оригинал на акта няма запазен. Съгласно разпоредбата на [чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ](#) в редакцията обн. ДВ бр.34 от 1992г., действала към момента на постановяване на оспореното решение, поземлените комисии се състоят от председател, секретар и нечетен брой членове. **По делото не е представен оригинала на оспореното решение, а само компютърна разпечатка със заверка „препис“ без никакви подписи и е налице изявление, че липсва оригинала на акта, поради което и не е ясно как е изготвен представения препис**, на който е отбелязано, че е подписан от председател, секретар и двама членове на комисията. [...] Това представлява особено съществен порок за валидното действие на административния акт, във всички случаи обосноваващ неговата **нищожност**, за което съдът следи служебно.

<http://www.rs-sz.com/Reshenia/2011/may/06634510/07741211.htm>

Горепосоченото решение е издадено въз основа на влязло в сила решение № 51191 от 08.07.1993 г. на ПК-Стара Загора по чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, с което е признато, но е отказано да се възстанови в стари реални граници на наследниците на И.П.К.,***, сред които и жалбоподателят, правото на собственост върху лозе от 2.300 дка, девета категория, находящо се в строителните граници на гр. Стара Загора, в местността „... Видно от представеното копие на решението, липсват положени подписи за председател, секретар и членове.

В производството по реда на чл. 19, ал. 8 ППЗСПЗЗ, предмет на обжалване е определеният от административния орган размер на обезщетението. Последното, съгласно разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и ал. 2 ЗСПЗЗ, се определя с нарочен акт от съответната ОСЗГ, включително и за земеделски земи включени в границите на урбанизираните територии. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗСПЗЗ е предвидено, че размерът на обезщетението се определя по текущи пазарни цени, определени с Наредба на Министерския съвет, а не по тяхната действителна пазарна стойност. В частност това е Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, приета с ПМС 118 от 26.05.1998, обн. ДВ, бр. 64/1998 г., сега Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи (заглавие изменено в Държавен вестник бр. 75/2006 г.). Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи се прилага по отношение на всички земеделски земи включително и за тези, включени в урбанизираната територия, тъй като при определяне стойността на обезщетението се взема предвид характера на земята към момента на внасянето и в ТКЗС, при хипотезата на чл. 10б ЗСПЗЗ, какъвто е настоящият случай и всяка друга промяна в характера и предназначението ѝ са ирелевантни.

Жалбоподателят навежда доводи за нищожност на обжалваното решение, тъй като същото не е надлежно подписано.

С оглед установеното служебно начало и за да провери валидността и формата на обжалвания административен акт, **съдът е изискал от ОС „Земеделие” гр. Стара Загора оригинал** на обжалваното решение и на преюдициалното спрямо него – решение № 51191/08.07.1993г. Административният орган представя препис – извлечение на решение по чл. 18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, с надлежно положени подписи за председател и секретар, като заявява, че **липсва оригинал на решение № 50001** от 18.10.1999 г. ПК-Стара Загора.

За да се преценят основанията за отмяна на обжалвания административен акт, съдът следва да извърши първо проверка на същия акт – съществува ли такъв и страда ли от пороци. Едва впоследствие следва да се провери съществуват ли фактическите и правни основания, посочени от органа за неговото издаване. Съгласно разпоредбата на чл. 101 от ГПК, когато по делото се прилагат документи, те могат да бъдат представени и в заверен от страната препис, но в такъв случай при поискване тя е длъжна да представи оригинала на документа или официално заверен препис от него. **От представеното по делото решение на ПК във формата на официално заверен препис е видно, че същото не е надлежно подписано.** Или в случая не става въпрос изобщо за административен акт, а за **проект на такъв.** Неподписването е отрицателен факт, който не подлежи на доказване, а органа е длъжен да удостовери, че е направил волеизявление в предписаната от закона форма. **В представеното по делото копие на решение липсва вписване, че лицата посочени като членове на административния орган са положили подписи. Ето защо, съдът счита, че липсва официален документ, който е носител на административния акт.** Същият акт е недействителен до степен нищожност, тъй като липсата на надлежно положени подписи за издалите го лица представлява съществен недостатък, който го дисквалифицира като административен акт. Ето защо постановеното Решение № 50001 от 18.10.1999 г. ПК-Стара Загора следва да бъде прогласено за нищожно.

<http://www.adms-pv.bg/spravki/dela/SD/0161d809/501a1609.htm>

Предмет на съдебен контрол в производството пред Районен съд-Асеновград са били четири решения на общинската земеделска служба-гр.Лъки, като три от тях носят един и същ номер и дата на издаване /09.11.1994г./, а последното е от 24.03.2000г. Всички протестирани за нищожност административни актове са издадени по преписка вх.№ 1503/19.02.1992г.

Компетентността на административния орган представлява кръга въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той е едновременно овластен и задължен да решава. Конституцията и АПК /чл.4 ал.1/ прогласяват принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Тя следва да произтича пряко от закона, а органите могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си. В случая протестираните административни актове по силата на закона подлежат на издаване от колективен орган-носител на административни правомощия. Общите изисквания за валидност на този вид актове касаят необходим кворум за приемане на решение, мнозинство, подписи от съответни длъжностни лица. Въведеното основание за нищожност е обусловило преценката на съда по отношение формалните изисквания на закона за конкретния вид решения.

Във вр. с възраженията в жалбата следва да бъде посочено, че от съдържанието на протокол от съдебно заседание/19.06.2009г. не може да бъде направен извод за поставено пред съда искане за преценка автентичността на протестираните решения след съпоставка с приетите в това заседание решения и произнасяне по въпроса-**кои от всички решения са истински. С представяне на актовете, адв.Т. ясно е посочила съдържанието им. Без съмнение съдът е отчел разликата в съдържанието на решенията от преписката на земеделската служба и тези, представени в съдебно заседание, когато е даден ход по същество.** Тъй като АРС не е изложил мотиви за това, касаторът е счел, че съдът не е взел под внимание представените от него в последното заседание решения.

Съгласно чл.33 ЗСПЗЗ ал.1 /изм. - ДВ, бр. 28 от 1992 г., бр. 45 от 1995 г., Решение № 7 на КС на РБ - ДВ, бр. 59 от 1995 г.; изм., бр. 79 от 1996 г., бр. 99 от 2002 г./ - Общинските служби по земеделие са органи на Министерството на земеделието и храните. Те се образуват, преобразуват и прекратяват от министъра на земеделието и храните по предложение на областните дирекции "Земеделие". Той назначава и освобождава състава им. С новата ал.6 е установено-/ДВ, бр. 13 от 2007 г./- Решенията на общинските служби по земеделие във връзка с възстановяването на собствеността и обезщетяването на собствениците по реда на този закон и на Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, както и във връзка с оземляването на граждани, се подписват от началника на службата и от определените със заповед на директора на областната дирекция "Земеделие" служители.**Земеделските служби са наименовани като ОПК до изм. с ДВ, бр.79 от 1996г., ПК до изм. с ДВ, бр.99 от 2002г., ОЗСГ до изм. на ОСЗ.**

По същество изводът на съда, че решенията на ПК-Лъки са **нищожни поради постановяването им от незаконен състав съгласно чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е правилен.** До изм. с ДВ, бр. 28 от 1997г., съгласно чл.60 ал.4 ППЗСПЗЗ - Поземлените комисии се съставят от председател, секретар и нечетен брой членове. Председателят и секретарят на комисията и определените от Министерството на земеделието нейни членове задължително се назначават на щат. Според ал.5 от същата разпоредба- В поземлените комисии по възможност се включват юрист, агроном,инженер-геодезист или инженер-земеустроител, инженер по горско стопанство.

За решението от 2000г. е относима редакцията на разпоредбата от ДВ, бр.113, 1999г., действала до изм. с ДВ, бр.44 от 2001г., когато е отменена: Поземлените комисии се

състоят от председател, заместник-председател - инженер по горско стопанство, или техник по специалността "Горско и ловно стопанство", секретар и четен брой членове. Председателят, заместник-председателят и секретарят на комисията и определените от Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа нейни членове задължително се назначават на щат. В поземлените комисии по възможност се включват юрист, агроном, инженер-геодезист или инженер-земеустроител, инженер по горско стопанство.

Разпоредбата на чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ определя какъв е съставът на поземлените комисии, но не сочи в какъв състав следва да бъдат постановени решенията им. Тъй като в специалните нормативни актове /ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ/ този въпрос не е изрично уреден, следва да се приложат правилата на общия процесуален закон. В случая това е действащия към датата на постановяване на решенията на поземлената комисия Закон за административното производство /сега отм./. Съгласно този закон, когато административният орган е колективен, той взема решение с обикновено мнозинство от членовете му и това решение се подписва само от председателя и секретаря на административния орган /чл. 15, ал. 2, т. 6, изр.2 от ЗАП/. **Представените като част от административната преписка решения са с различни състави, заверявани от органа като преписи с подписи на повече лица, без да се представят оригинали.** В случая, видно от титулната част на решенията на ПК от 09.11.1994 г., при вземане на решенията не са участвали необходим брой-нечетен от членовете на ПК, не е спазено изискването и за задължителни членове на състава по чл.60 ал.5 ППЗСПЗЗ, а решенията са подписани не само от председателя и секретаря на ПК, но и от участвал при вземане на решението нейн член.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, в редакцията ѝ преди изменението в ДВ, бр. 113/28.12.1999 г., при действието на която са взети решенията на ПК от 1994г., съставът на комисията е от председател, заместник-председател, секретар и нечетен брой членове. **В титулната част на решенията не е отразено, че поземлената комисия е заседавала в пълен състав.** При това съдържание на решенията на поземлената комисия, АРС е изисквал оригинал на преписката, за да изясни дали в ОСЗ /сега/ има екземпляр от решенията на ПК, оформен в съответствие с изискването на чл. 15, ал. 2, пр. 2 от ЗАП /отм./.

Към момента на постановяване на протестираните решения от 1994г. в състава на ПК задължително се включват: юрист, агроном, инженер-геодезист или инженер земеустроител, представител на ликвидационния съвет и на частните земеделски стопани. По делото не е представена **Заповед на министъра на земеделието за назначаване на членовете на ПК-Лъки към момента на постановяване на индивидуалните административни актове.** От приетите по делото справки /л.75, 92/-19.08.2008г., 04.03.2009г., издадени от ОСЗ-Лъки и от ГД "Земеделие" към МЗХ, се установява **несъответствие в състава на комисията от длъжностни лица**, както и липса на задължителните специалисти по смисъла на чл.60 ал.5 ЗСПЗЗ.

С оглед приетите от първоинстанционния съд писмени доказателства, касационният състав приема за установено по делото, че в състава на административния орган, постановил оспорваните Решения от 1994г. и от 2000г., не са участвали като членове лица, с изискуемия от императивната норма на чл. 60, ал. 5 ППЗСПЗЗ образователен ценз, а отделно от това-посочени за членове от състава не се установи да са заемали длъжност в ПК към относимия период. **Несъответствие на състава с императивната разпоредба на чл. 60, ал. 5 ППЗСПЗЗ води до некомпетентност на органа, постановил оспорвания административен акт. В качеството си на административен колективен орган по поземлената собственост, ответната страна осъществява своите правомощия и постановява законосъобразни актове, само когато действа в предвидения от закона състав. Допуснатото нарушение е довело до липса на валидно формирана воля, т. е липса на персонална компетентност и респективно валидно волеизявление на**

КОМПЕТЕНТНИЯ ОРГАН.

Решенията на поземлените комисии, с които се възстановява правото на собственост на земеделски земи на основание ЗСПЗЗ съставляват официални диспозитивни документи, ползващи се съгласно чл. 143, ал. 1 ГПК /отм./ с материална доказателствена сила относно удостоверените обстоятелства. По делото **не е представено копие на всяко едно от решенията на Поземлена комисия гр. Лъки, носещо подписите на председателя и секретаря, и постановено в надлежен състав според специалния закон.** Автентичността на документи не е доказана, поради съдът не би могъл да зачете доказателствената им сила и валидност.

http://www.court-pz.info/2013_2/0063eb13_883b2213.htm

съдията по вписванията е изложил следните мотиви за това: липса на изискуемата от закона форма по чл. 13а, ал. 1 от ЗВСГЗГФ на подлежащия за вписване акт, а именно: липсва официална заверка, че същото е влязло в законна сила, от органа, който го е издал - ОСЗ гр. С.

ПОТВЪРЖДАВА определение №5/11.10.2013г. на Съдията по вписванията при Районен съд гр. Пазарджик, с което е постановен отказ за вписване на препис-извлечение от Решение №Б11/15.05.2001г. на ПК гр. Септември, по молба за вписване с вх. №8870/11.10.2013г. по описа на Службата по вписванията при Районен съд гр. Пазарджик, като законосъобразно.

<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:kltFiNiur4EJ:blagoevgradrc.judiciary-bg.org/Courts/RC/Blagoevgrad/wa.nsf/e3a2ce731f73417ac22576640047ac06/8a0b07770f94dbe8c2257b0f007d9905/%24FILE/8A0B07770F94DBE8C2257B0F007D9905.rtf+%&cd=2&hl=bg&ct=clnk&gl=bg>

Посоченото решение представлява, видно от писмо изх. № ПО-7-6/24.01.2013г. на ОС “З.” Б., компютърна разпечатка от електронен регистър на компютърна програма “Ферма”. Изрично в писмото е посочено, че оригинал липсва, поради което **решението се издава като “препис”, без подписи на членовете на комисията, но с подпис и името на длъжностното лице, изготвило преписа и заверен с печата на ОСЗ.** Липсват данни за връчване на посоченото решение.

Съдът намира, че не съществува в правния мир Решение № Z-04 от 11.06.2001г. по чл. 19, ал. 17, т. 1 от ППЗСПЗЗ за определяне начина на обезщетяване, тъй като не се съдържа в преписката, по която е постановено обжалваното решение. Именно поради това съдът приема за доказан факта, че такова решение не е постановявано, тъй като **актовете на Поземлена комисия /респективно ОСЗ/ - Б. са само такива волеизявления, обективирани на хартиен носител и постановени по определения за това законов ред, надлежно подписани от членовете на службата и подпечатани с печата ѝ.** По делото е представена компютърна разпечатка на посоченото решение, която съдът намира, че не представлява административен акт. Ето защо, с оглед непредставянето на изисканото решение, и то съдържащо всички горепосочени реквизити, следва да се приеме, че такъв акт не съществува в правния мир.

<http://nzrs.hit.bg/info/gr/2014/16-20-06gr/00634514/30360614.htm>

На първо място, както е посочено и в самите справки, обективизираната в тях информация е извлечена от динамичните регистри КВС и Кадастрална Карта, които са обект на обновяване и промени и тяхното използване се обуславя **само с информативна цел.**

(Заб. Преписи на решения не се правят от динамичните регистри)

http://www.rs-nesebar.org/CMS_ADM/images_content/svardel2014/06851514.htm

В случая атакуваното решение е подписано от председател, но не и от секретар. Това води до опорочаване на решението до степен да се приеме, че няма валидно изразена воля от страна на органа. По преписката е постановено и второ решение с идентично съдържание, но носещо дата 10.05.1994 г. /това, с което се легитимира ответника/. Съгласно изложеното по-горе, че първото решение /от 1992 г./ е нищожно, правилно ПК е пристъпила към постановяване на второ решение. Същото обаче отново не е валидно. Това е така, тъй като в представените по делото два екземпляра от акта, и двата **не носят подписи на нито един член от комисията, която го е постановила, което го прави нищожно като постановено в непредвидената от закона форма.** Към датата на постановяването му законодателят отново не е бил уредил въпроса от кого следва да бъде подписано решението, поради което и тук е намирала приложение нормата на чл.15, ал.2, т.6 от ЗАП. В случаят и двата представени екземпляра не носят подписите на нито един член от комисията, което води до липса на валидно обективизирана воля от страна на поземления орган. Следва да се отбележи, че и на двата преписа няма заверка за вярно с оригинала, като на изпратения от ОСЗГ- Несебър екземпляр е посочено, че същия **съставлява препис от система динамичен регистър. Това налага извода, че нито в ответника, нито в поземления орган се съдържа оригинал на въпросното решение, което в голяма степен води до съмнение в неговата достоверност.**

http://rspernik.com/vnv/2014/DEC/rsweb-11/04634513_920a2114.htm

“Несъответствието между оригинал и препис може да доведе до предпоставки за пораждаване на **наказателна отговорност** спрямо длъжностното лице, издало препис, който се различава по съдържание от оригинала, но не може да бъде предмет на административен контрол.”

(заб. няма линк, ключова фраза “Решение № 371НЗ/05.09.2000 г. на ПК Елин Пелин”):

Едно от основанията за нищожност на административния акт е издаването му от некомпетентен орган или такъв, действал при незаконен състав. Съгласно нормата на чл.33 от ЗСПЗЗ, министърът на земеделието и горите назначава и освобождава общинските служби "Земеделие и гори" - т.е. негово законово правомощие е определянето на състава им. В нормата на чл. 60 от ППЗСПЗЗ, действала към момента на издаване на процесното решение, изрично е посочен съставът на поземлената комисия - чл.60, ал.4 (ред. На ДВ, бр. 113 от 1999 г.) гласи: „Поземлените комисии се състоят от председател, заместник-председател - инженер по горско стопанство, или техник по специалността "Горско и ловно стопанство", секретар и четен брой членове. Председателят, заместник-председателят и секретарят на комисията и определените от Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа нейни членове задължително се назначават на щат. На останалите членове на комисията се заплаща съгласно действащите нормативни актове.”. От представеното по делото удостоверение от Министерство на земеделието и храните се установява, че към 05.09.2000 г. щатният състав на ПК Елин Пелин е бил както следва – председател Ванко Кирилов Митов, зам.председател Панайот Павлов Панайотов – титуляр, а по заместване Росица Асенова Хорозова, секретар Полина Иванова Мицева, главни

специалисти – Георги Ангелов Стоянов, Севделина Стоянова Вельова, Бойка Симеонова Стойчева и Ваня Димитрова Динева. **Видно от Решение № 371НЗ/05.09.2000 г. на ПК Елин Пелин, в същото като председател и секретар са посочени лица, които не са заемали съответната длъжност към момента на постановяването му, съобразно предоставеното удостоверение на МЗХ, а членовете на комисията са в нечетен състав. Ето защо доводите за нищожност на оспорения административен акт от страна на ищеца се явяват основателни, с оглед липсата на законосъобразност при формиране състава на колективния орган, който е постановил решението.**

(заб. няма линк, ключова фраза “и препис /л.5/, също заверен от ОСЗ Севлиево”):
ПРЕПИС БЕЗ ПОДПИСИ Е ПРОЕКТО-ДОКУМЕНТ И НЕ СЪЩЕСТВУВА В ПРАВНИЯ МИР

Към преписката е приложен и препис /л.5/, също заверен от ОСЗ Севлиево, на протокол № 258 от 10.11.1997 г. с посочен друг състав на комисията, неподписан от който и да било от членовете ѝ. Същият има посочен за свой автор “Общинска служба по земеделие” Севлиево, със същото съдържание и мотиви, като посоченото по-горе заверено копие от административен акт. ГАС намира, че **този препис не съставлява решение на ПК Севлиево, не съставлява индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване. Към 10.11.1997 г. ОСЗ Севлиево не е съществувала като колективен орган. Този преписът не съставлява окончателен документ, нито да е равнопоставен на оригинала или на заверено копие от такъв, точно защото липсва съществена част от него- подписите на съставителите му.** На обжалване следва да подлежи изявлението на ПК Севлиево, приложено към преписката, подписано от петима нейни членове. Освен това на копие на протокола, издаден от името на ПК Севлиево, е поставен щемпел със съдържание “вярно с оригинала”, т.е. за него се твърди, че това е копие на оригиналното решение, което е и логично, поради посочения автор и положените подписи. То не е оспорено от А. в проведеното по делото о.с.з. при представянето и приемането му, нито по-късно. Докато **на преписа от решението с посочен автор- ОСЗ Севлиево не е посочено, че същият е сверен с оригинала, на него е поставено само отбелязването “заверил преписа”, но от какъв документ е този препис- от оригинал, от извлечение на оригинал/ копие или от друг препис, това не е посочено.** Поради тази причина ГАС намира, че обект на обжалване пред СРС е именно решението, обективизирано в протокол № 258 от 10.11.1997 г. на Поземлена комисия Севлиево. Според действалия към датата на издаване текст на чл.31, ал.1 от ЗСПЗЗ органи по поземлената собственост са Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа и поземлените комисии. Дори и да бъде прогласена нищожност на решение на ОСЗ Севлиево от 10.11.1997 г., какъвто акт не съществува, то решението, обективизирано в протокол № 258 от същата дата на Поземлена комисия Севлиево остава като наличен административен акт, който не е отменен и чиято нищожност не е прогласена по съответния ред. Очевидно не това е била волята на жалбоподателя- да бъде отменен ИАА, който не съществува в правния мир, издаден от несъществуващ през 1997 г. орган и неподписан от членовете му.

ГАС взе предвид, че според правната теория неподписаният акт не е нищожен, а се счита за недовършен, поради което и не може да бъде атакуван. Липсата на подпис означава липса на властническо волеизявление, което е равностойно на липса на АА, който остава само проект. Недовършените актове не са порочни, те просто не съществуват за правния мир. /Административно право на Република България- Обща част, Проф. д-р Дерменджиев, И., доц. д-р Д. Костов и доц. д-р Д. Хрусанов, изд. Тилиа, 1996 г./ Това е още една причина, поради която настоящият състав на ГАС не приема, че

обект на атакуване е преписът от решение, находящ се на л.5 от гр.д. на СРС с автор- ОСЗ Севлиево. Произнасянето по жалба срещу такъв акт би било недопустимо, поради така изложеното. С оглед защита правните интереси на жалбоподателя А. ГАС приема, че в производството пред СРС не е уточнен ИАА- обект на оспорване и съдът се е произнесъл по действителността и законосъобразността на несъществуващ акт, което е недопустимо.

(заб. няма линк, ключова фраза “заверено копие от оригинала на

атакуваното решение /на л. 94 от делото /”)

МНОГО ХУБАВИ АРГУМЕНТИ

Актовете на ПК са **само такива волеизявления,**

обективирани на хартиен носител и постановени по определения за това

законов ред, надлежно подписани от членовете на ПК и подпечатани с

печата ѝ. Редът за издаването на такъв акт е регламентиран в чл. 6 и сл.

ЗАП /отм./. Съгласно чл. 15, ал. 2 от ЗАП /отм./ административният акт се

издава в писмена форма и съдържа реквизити, подробно описани в чл.

15, ал. 2 , т. 1- 6 от ЗАП /отм./. Такъв реквизит безспорно са дата, подпис

на лицето, означение на длъжността, както и подпис на председателя и

секретаря, когато органът е колективен, какъвто е и настоящия случай

По отношение на законността на състава на Поземлена комисия -

С., постановила атакуваните административни актове:

В настоящия случай и видно от представеното

от самия ответник по жалбата **заверено копие от оригинала на**

атакуваното решение /на л. 94 от делото /, липсват подписи на

председател и секретар, поради което решението се явява нищожно.